

عنوان مقاله:

انسان هویت ساز یا هویت انسان ساز بررسی از بعد معماری

محل انتشار:

اولین کنفرانس شهرسازی، مدیریت و توسعه شهری (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

علیرضا محمدپور -

حسن فرمنش -

علیرضا رحیمی -

خلاصه مقاله:

هویت به معنی چه کسی بودن است و از نیاز طبیعی انسان به شناخته شدن و شناسا نده شدن به چیزی یا جایی برمی آید. این حس تعلق، بنیادی ذاتی در وجود انسان دارد. برآورده شدن این نیاز، خودآگاهی فردی را در انسان سبب می شود و ارضای حس تعلق میان یک گروه انسانی، خودآگاهی جمعی و مشترک یا هویت بومی یا ملی آن گروه انسانی را تعیین میکند. لذا هویت در قالب فردی و ملی قابل تعریف است. انسان همواره در پی گوهری و هویتی بوده تا به کیستی و جیستی خویش راه یابد؛ و هنر و معماری بر آنکه این هویت را جان ما به خویش قرار دهند. دگرگونی نگرش انسان به جهان، دگرگونی هویت ها را در پی داشت. انسان سنتی (مذهبی) جهان را برهه ای می دانست میان بودن ازلی و ماندن ابدی: انا الله و انا الیه راجعون، و هویت خویش را خارج از جهان مادی جستجو می کرد. انسان مدرن آمده بود تا خود را و جهان را آنگونه که می خواست بسازد. این مقاله به کنکاش در مفهوم هویت در دو نگاه سنتی و مدرن میپردازد و رمز بیهویتی معاری امروز را در گذر از هویت واحد الهی به هویت های کثیرا نسانی میا بد. در این مقاله در کنکاش در مفهوم هویت و عوامل هویت ساز را با توجه به دیدگاه معماری بررسی می کند.

کلمات کلیدی:

هویت، انسان، معماری، معماری معاصر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/583975>

